

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1968

23 JUILLET 1968

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 75 du Code civil en ce qui concerne la date à désigner par les parties en vue de la célébration d'un mariage.

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. DEFRAIGNE.

Article unique.

Aux 3e, 4e et 5e lignes de cet article, remplacer les mots : « à l'exception cependant des dimanches, des jours fériés légaux et, dans les communes où cela est souhaitable, des samedis » par les mots « à l'exception cependant des dimanches et des jours fériés légaux ».

JUSTIFICATION.

Les auteurs de la proposition de loi veulent éviter que les fiancés ne puissent choisir un dimanche, un jour férié légal ou, dans certaines communes qui en décideraient ainsi, un samedi pour la célébration du mariage.

L'article 75 du Code civil ne fait aucune distinction et permet aux fiancés d'exiger la célébration du mariage, même un dimanche ou un jour férié. En effet, l'allusion à la loi du 18 Germinal an X ne paraît pas pertinente, le Code civil ayant été décrété le 14 Ventôse an XI, c'est-à-dire postérieurement à la législation qui détermine le repos des fonctionnaires publics.

On comprend dès lors qu'une modification soit apportée au texte de l'article 75 du Code civil afin d'exclure les dimanches et jours fériés légaux, qui ne sont d'ailleurs jamais choisis par les fiancés, pour la date de leur mariage.

Par contre, donner aux administrations communales, la possibilité d'exclure, lorsque « cela est souhaitable » le samedi comme jour du mariage ne se justifie pas.

La comparaison avec les déclarations de naissance n'est guère judicieuse car, dans l'esprit du public, et en réalité, les deux choses sont considérées fort différemment. Que les deux tiers des mariages soient célébrés le samedi suffit à condamner l'initiative des auteurs de la

Voir :

55 (S. E. 1968) :

— N° 1 : Proposition de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1968

23 JULI 1968

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 75 van het Burgerlijk Wetboek met betrekking tot de door de partijen aan te wijzen dag voor de voltrekking van een huwelijk.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER DEFRAIGNE.

Enig artikel.

Op de 4de, 5de en 6de regel van het enig artikel, de woorden « met uitzondering evenwel van de zondagen, van de wettelijke feestdagen en waar zulks wenselijk voorkomt, van de zaterdagen » vervangen door de woorden « met uitzondering evenwel van de zondagen en van de wettelijke feestdagen ».

VERANTWOORDING.

De indieners van het wetsvoorstel willen verhinderen dat de verloofden een zondag, een wettelijke feestdag of — in sommige gemeenten die dit zouden beslissen — een zaterdag zouden kunnen aanwijzen voor de voltrekking van het huwelijk.

Artikel 75 van het Burgerlijk Wetboek maakt geen onderscheid en laat de verloofden toe zelfs op een zondag of op een wettelijke feestdag de voltrekking van het huwelijk te eisen. De verwijziging naar de wet van Germinal jaar X schijnt immers geen steek te houden, daar het Burgerlijk Wetboek uitgevaardigd werd op 14 Ventôse jaar XI, dit wil zeggen dat het dateert van na de wetgeving m.b.t. de rustdagen van de openbare ambtenaren.

Men zou dan ook begrijpen dat artikel 75 van het Burgerlijk Wetboek gewijzigd wordt om de zondagen en de wettelijke feestdagen uit te sluiten. De verloofden kiezen trouwens nooit zulke dag voor de voltrekking van hun huwelijk.

Anderzijds is het niet aangewezen de gemeentebesturen de mogelijkheid te geven de zaterdag als huwelijksdag uit te sluiten « wanneer zulks wenselijk voorkomt ».

De vergelijking met de aangiften van geboorten gaat niet op, want in de geest van het publiek en in de werkelijkheid gaat het om zeer uiteenlopende zaken. Dat de twee derden van de huwelijken voltrokken worden op zaterdag, houdt op zichzelf een veroordeling in van het

Zie :

55 (B. Z. 1968) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

proposition. A moins qu'il ne soit précisé une fois pour toutes que les citoyens sont au service de l'administration et non l'inverse.

Il est puéril de tirer argument du fait qu'historiquement les mariages étaient célébrés gratuitement le samedi. Cette préoccupation a, depuis très longtemps disparu de l'esprit de nos concitoyens et, malgré cela, les futurs époux choisissent généralement le samedi pour se marier.

Que l'auteur de la proposition de loi fasse allusion à la possibilité de conserver le droit au salaire, si le mariage a lieu un autre jour que le samedi et indique que les avantages résultant du choix d'un autre jour favorable en sont accrus, ne réussit qu'à souligner la faiblesse de l'argumentation. Il semblerait d'ailleurs que nos concitoyens ne soient pas tellement sensibles à cet avantage.

Il n'est pas souhaitable que les fonctionnaires communaux aient la possibilité de décider que les mariages n'aient plus lieu le samedi lorsque cela est « souhaitable ». On peut d'ailleurs se demander quelle est la portée de ce terme dans une législation où il ne peut traduire que l'expression de l'arbitraire.

Si certains fonctionnaires communaux, et notamment les malheureux officiers de l'état civil, doivent travailler le samedi pour célébrer des mariages, nous pensons que la joie qu'ils dispensent à cette occasion peut constituer une légitime compensation, qui pourrait d'ailleurs être accrue par l'octroi d'un jour de congé lorsque les autres fonctionnaires travaillent.

initiatief van de indieners van het voorstel. Tenware men eens en voor goed zou bepalen dat de burgers ten dienste staan van de administratie en niet omgekeerd.

Het is kinderachtig een historisch argument te willen halen uit het feit dat de huwelijken op zaterdag kosteloos voltrokken werden. Sinds zeer lang reeds bekommeren onze medeburgers zich daar niet meer om en, desondanks, kiezen de toekomstige echtgenoten doorgaans de zaterdag als huwelijksdag.

Dat de indiener van het wetsvoorstel gewag maakt van de mogelijkheid het recht op beloning te behouden zo het huwelijk op een andere dag dan de zaterdag plaats grijpt en melding maakt van het feit dat de voordelen groter worden ingevolge de keus van een andere gunstige dag, heeft slechts tot gevolg dat de zwakheid van de argumentatie erdoor onderstreept wordt. Het zou trouwens blijken dat onze medeburgers niet zo bekommerd zijn om dit voordeel.

Het is niet wenselijk dat men de gemeentelijke ambtenaren de mogelijkheid zou geven te beslissen dat, wanneer zulks « wenselijk » voorkomt, op zaterdag geen huwelijken meer zullen voltrokken worden. Men kan zich trouwens afvragen welke de draagwijdte is van die uitdrukking in een wetgeving waar zij slechts aanleiding kan geven tot willekeur.

Wij zijn de mening toegedaan dat, wanneer sommige gemeentelijke ambtenaren, en onder meer de ongelukkige ambtenaren van de burgerlijke stand, de zaterdag moeten werken om huwelijken te voltrekken, de vreugde waartoe zij daarbij aanleiding geven daarvoor een rechtmatige compensatie kan zijn, die ten andere nog kan vergroot worden door de toekenning van een verlofdag wanneer de andere ambtenaren werken.

J. DEFRAIGNE.